

من گوره وسهررداری خه لیکم له پرۆژی قیامه تدا، ده زانن به هۆی چیه وه؟

له ئه بو هورهیره وه -پره زای خوای لیبیت- ده لیت: پرۆژیک مەرگه ی گۆشتیان بو پیغه مبه ر هینا، پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- حه زری له گۆشتی باسک بوو، بۆیه باسکیکیان بو دانا، پارچه یه کی لیخوارد وفه رمووی: «له قیامه تدا، من گوره وسهرره ری به ره ی ئاده میزادم. ئایا ده زانن ئه وه به هۆی چیه وه؟ له پرۆژی دواییدا، خودا پێشیان وپاشیان له سه ر یه ک ده شتی ته ختی پان وه بریندا کۆ ده کاته وه. ئه گه ر ته ماشایه ک بکه یت (له تۆزیک به رزیبه وه) هه موویان ده بینیت، بانگکاریک بانگیان بکات هه مویان گوپیان لیده ییت، خۆر لێیان نزیک ده بیته وه که ته واو تینی هه تاو زۆریان بو دینیت ده که ونه خه م وپه ژاره وته نگانه یه ک نه وزه یان له به ردا ده مینیت ونه به رگه ی ده گرن، له ناو خۆیان به یه کتری ده لێن: ئایا خۆ ده بینن له چی ته نگانه یه ک داین، ئاده ی به لکو که سیك بدۆزینه وه له لای پهروه ردگارتان شه فاعه تتان بو بکات (بو ئه وه ی لپرسینه وه به ریا ییت)؟ ده لێن: با بچین بو خزمه ت باوکه ئاده م -علیه السلام-، ده چنه خزمه تی وپیی ده لێن: ئه ی ئاده م، تۆ باوکی هه موو ئاده میزادی، خودا به ده سته کانی خۆی دروستی کردوویت. (له پرۆحی خۆیه وه فووی کرد به ناو لاشه تدا)*، فه رمانی به فره شته کان کرد کپرنووشیان بو بردیت، وتۆی خسته به هه شته وه، که وا بوو تۆ له لای خودا پله وپایه ت به رزه وخاترت هه یه، بۆیه تکا وشه فاعه تمان بو بکه له لای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سه ر هاتووه؟ ئاده م -علیه السلام- ده فه رمویت: ئه مپرو پهروه ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له مه وه به ر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره ده ییت، خودا قه ده غه ی لیکردم که له و دره خته بخۆم، به لام گوپرایه ل نه بووم وپیی فه رمانی ئه وم کرد، (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وه ی پێیان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا به هۆی ئه و بئ فه رمانیه ی کردم، وه هه قم به سه ر که سه وه نییه) بچن بو لای که سیکی تر: پرۆن بو خزمه تی نوح، ئینجا ده چنه خزمه تی پیغه مبه ر نوح -علیه السلام- وپیی ده لێن: ئه ی نوح! تۆ یه که م پیغه مبه ری که خودا په روانه ی کردیت بو خه لکی سه ر پرووی زه وی، خودا به به نده یه کی سوپاسگوزار ناوی هیناویت، بۆیه تکا وشه فاعه تمان بو بکه له لای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سه ر هاتووه؟ نوحیش پێیان ده فه رمویت: ئه مپرو پهروه ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له مه وه به ر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره ده ییت، وخودا نزایه کی گیرابووی پئ خه لات کردم. به لام له دونیادا ئه و نزایه م له گه له که ی خۆم کرد، (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وه ی پێیان ده لیت: من خه می خۆمه، وه هه قم به سه ر که سه وه نییه)، بچن بو خزمه تی ئیبراهیم -علیه السلام- ئه وانیش ده چن وده لێن: ئه ی ئیبراهیم! تۆ له هه مان کاتدا پیغه مبه ری خودایت وخه لیلی خودایت (خه لیل: واته ئه و په ری پله ی خۆشه وپست)، بۆیه تکا وشه فاعه تمان بو بکه له لای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سه ر هاتووه؟ ئیبراهیم پێیان ده فه رمویت: ئه مپرو پهروه ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له مه وه به ر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره ده ییت، (من سی درۆم کرد)*، (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وه ی پێیان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا به هۆی درۆکانم، وه هه قم به سه ر که سه وه نییه)، پرۆن بو لای که سیکی تر بچن بو خزمه تی پیغه مبه ر موسا -علیه السلام- پیی ده لێن: ئه ی موسا! تۆ پیغه مبه ر وپنێردراوی خودایت، خودا فه زلی تۆ داوه به سه ر خه لکیدا به هۆی ناردنن په یام له پرۆگه ی تۆ وگفتوگو کردنی له گه لت، بۆیه تکا وشه فاعه تمان بو بکه له لای خوای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سه ر هاتووه؟ موسا -علیه السلام- پێیان ده فه رمویت: ئه مپرو پهروه ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له مه وه به ر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره ده ییت، من پیاوێکم له خۆمه وه کوشت، خودا فه رمانی پیم نه کردبوو که بیکوژم، (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وه ی پێیان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا به هۆی ئه و تاوانه وه، وه هه قم به سه ر که سه وه نییه)، پرۆن بو لای که سیکی تر، پرۆن بو خزمه تی عیسا -علیه السلام-، ده چن بو لای عیسا وده لێن: ئه ی عیسا تۆ پیغه مبه ریت و (وشه ی خودایت که به هۆی وشه یه که وه تۆی

دروست کرد له ناو سکی مهربه مدا، ورؤخیکیت له لایه ن خوداوه) ^، وههروه ها به ساوایی له بیتشکه دا قسه وگفتوگوت له گه ل خه لکیدا کردووه، بویه تکا وشه فاعه تمان بؤ بکه له لای خوای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سهر هاتووه؟ پیغه مبه ر عیسا - علیه السلام - پیمان ده فهرموپت: ئه مپرو پهروه ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له موه بهر وا توره بووه ونه له موه ودوا وا توره ده بیت، وباسی هیچ تاوایتیکی نه کرد، (نه فسی، نه فسی، فسی: خوم، خوم، خوم. واته به مانای ئه وهی پیمان ده لیت: من خه می خومه له ترسی خودا وهه قم به سهر که سه وه نبیه)، بچن بؤ لای موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - . وله گپرانه وه یه کدا: «دین بؤ لای من وده لین: ئه ی موحه مه د تۆ پیغه مبه ری خودایت وکوتا پیغه مبه ریت، وخوای گه وره له گونا هه کانی پینشو ودا هاتوت خو ش بوو، بویه تکا وشه فاعه تمان بؤ بکه له لای خوای پهروه ردگارت؟ ئایا نابینی چیمان به سهر هاتووه؟ پاشان ده چم بؤ سوجه بردن بؤ پهروه ردگارم له ژپر عه رشدا، پاشان خوای گه وره زه نیم ده کاته وه وئیلهامی ووتنی هه ندیک حه مد وسو پاس وستایشکردنم پیده به خشیت که پیشتر به هیچ که سیکه نه به خشبووه، پاشان یه کیک ده فهرموپت: ئه ی موحه مه د سهر ت به رز بکه ره وه، داوا بکه بیت ده به خشریت، وشه فاعه ت و تکا بکه شه فاعه ته که ت بؤ جیه جئ ده کړیت، بویه منیش سهر م به رز ده که مه وه، وده لیم: ئومه ته که م ئه ی پهروه ردگار، ئومه ته که م ئه ی پهروه ردگار، ئومه ته که م ئه ی پهروه ردگار. پاشان یه کیک ده فهرموپت: ئه ی موحه مه د، ئه وانه ی هیچ لپرسینه وه یه کیان لینا کړیت له ده رگای راسته وه بیانه به ره وه به هشت، وئوان هاوبه شی خه لکی ترن له ده رگا کانی تری چوونه به هشت». پاشان فهرمووی: «سویند به ئه و زاته ی که نه فسی من به ده سته، دووری نیوان چوارچپوهی ده رگایه ک له ده رگا کانی به هشت وه کو دووری نیوان مه ککه وهه جه ر یان مه ککه وبوسرا وایه». * (رؤخیکه بؤ ئاهم دروستکرد وکردی به به ریدا، ودانه پالی رؤح بؤ ناوی خودا بؤ رپزلینانه له ئاهم، نه ک له رؤحی خوای گه وره چوو بیته نیو لاشه ی ئاهمه وه ئه گه ر وا بویه ده بویه ئاهم نه مردایه، ئه مپیش ههروه کو: وشه ی (ناقه الله) بؤ رپزلینانه له و وشتره چونکه خودا راسته خو به خشی به پیغه مبه ر صالح - علیه السلام - بؤ تاقیکردنه وهی قه ومه که ی)، ** (ئه بو حه بیان که گپره ره وهی ئه م فهرمووده یه له ئه بو زورعه وه ده گپرتتوه، سئ درؤکه ئه مانه ن: (فقال إني سقیم) واته: ووتی من نه خو شم - له کاتیکدا نه خو ش نه بوو. - (بل فعله کبیرهم) واته: من نه مکردووه به لکو گه وره ی بته کان کردوویه تی - له کاتیکدا خو ی ئه نجامیدا. - (إنها اختي) واته: من ووتم سارا خوشکمه - له کاتیکدا خیزانیه تی. -))، ^ (مه به ست له - کلمه الله - واتا وشه ی خودایه، و - روح الله - واتا رؤخیکه له لایه ن خوداوه، که خوای گه وره به وشه یه ک رؤحی دروستکرد له ناو سکی مهربه مدا - علیها السلام -، بویه وه کو رپزلینگرتتیک بؤی نازاوی - کلمه الله و روح الله - ی پیبه خشراوه، وههروه کو مرؤقه کانی تره (به لام به بی باوک له دایک بووه

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

ئه بو هوره به ره - په زای خوای لیت - باسی ئه وه ده کات که له گه ل پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - بوون له داوه تکر دتیکدا وله و خوار دنانه ی بیتشکه شی کرا باسکی (قو لی) مه ر بوو وپارچه یه کی لپخوارد وحه زی له باسکی ئازه ل بوو؛ چونکه خو شترین به شی گوشتی لاشه ی ئازه له وزوو هه رس ده بیت وبه سووده، وپاش ئه وه ی پارچه یه کی لپخوارد فهرمووده یه کی سه ی ودرپژی بؤ باسکردن، فهرمووی: من گه وره وسه ردار ی نه وه کانی ئاهم له رؤژی قیامه تدا، وینگومان پیغه مبه رمان موحه مه د - صلی الله علیه وسلم - رپزدارترین نه وه ی ئاهم وبه رزترین پله ی هه یه لای خوای گه وره - تبارک و تعالی - . پاشان فهرمووی: ده زانن ئه وه به هو ی چیه وه؟ ووتیان نه خیر، ئه ی پیغه مبه ری خودا. پاشان پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - هو کاری ئه م پله وپایه به رزه ی پروونکرده وه به سهر هه موو نه وه کانی ئاهمه وه، باسی ئه وه ده کات که خه لکی هه موو حه شر ده کړین وکو ده بنه وه له رؤژی قیامه تدا له سه ر خاکیکه ته ختی یه کسان که به رز ونزمی تیدا نیبه له یه که م مرؤف وچه وه بؤ کوتا مرؤف وچن، ههروه کو خوای گه وره ده فهرموپت: {قُلْ إِنْ لِلَّهِ أُولُوْنَ وَأُولُوْنَ وَآخِرِينَ (49) لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ (50)} [الواقعة] واته: {ئه ی موحه مه د - صلی الله علیه وسلم -} بلئ: بینگومان هه موو پینشینان وپاشینان (49) کو ده کړتته وه وراپتچ ده کړین بؤ کاتی رؤژی دیار بکراو (50)؛ له سه ر یه ک خاک کو ده کړتته وه، و خاکی سه ر زه وی له و رؤزه دا یه کسان وته خته وه کو ئه مپرو به شیوه ی هیلکه یی نامینت، که ئیستا ئه گه ر له سه ره وه سه یر بکه یت ته نها ئه و به شه ده بینت که له به رامبه رته، به لام له رؤژی قیامه تدا زه وی پان ودرپژ ده کړتته وه وشاخ ورووبار ودؤل وده ریا وبه رز ونزمی تیدا نیبه، وئه گه ر یه کیک بانگ بکات هه موو ده بیستت وئه گه ر یه کیک بچته شوپنیکه هه ندیک به رزه وه هه موویان ده بینت. له و رؤزه دا دووری خو ر له بنده کان به ئه ندازه ی یه ک میل ده بیت، وخه لکه که تووشی نار هه تی وغم وپیزاری ده بن و ناتوانن ئارام بگرن؛ بویه داوا ده که ن که سیک شه فاعه ت و تکایان بؤ بکات له لای خوای گه وره بؤ ئه وه ی به لایه نی که مه وه له م حاله ته رزگاریان بیت. خوای گه وره ئیلهامیان پیده به خشیت بؤ ئه وه ی بچن بؤ لای ئاهم باوکی مرؤقه کان؛ ده چن بؤ لای

وفهزل وپلهی ئادهم باسده کهن بۆ ئه وهی لای خوی گه وره شه فاعه تیان بۆ بکات وپیی ده لئین: تۆ ئاده میت، باوکی
 هه موو مرو فقه کانیت به نیر ومیانه وه، خودا به دهسته کانی خوی دروستی کردیت وسه رزه نشت وئینکاری له ئیلبیس
 کرد، ههروه کو ده فهرمویت: {مَا مَنَّكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتَ بِيدِي} [ص: 75] واته: {چی شتیگ پرنگری لیکردیت
 (له وهی) که سوجه بهیت بۆ که سیک که به ههردوو دهستی خۆم دروستم کردوو،} و فهرمانی کرد به فریشته کان
 سوجه بۆ تۆ بهن، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا} [البقرة: 34]،
 واته: {(پینه وه بیرت) کاتیک ووتمان به فریشته کان سوجه بهن بۆ ئادهم ئینجا (هه موو) سوجه یان برد،} و ناوی
 هه موو شته کانی فیرکردیت، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا} [البقرة: 31]، واته: {خودا ناوی
 هه موو شتیکی فیری ئادهم کرد،} و (له پرۆخی خۆبه وه فووی کرد به ناو لاشته تدا)*، خوی گه وره ده فهرمویت: {فَإِذَا
 سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ} [ص: 72]، واته: {ئه مجا کاتیک شیوهیم پرئیکخست وفووم پندا
 کرد وگیانم کرد به بهریدا له گیانیک که خۆم دروستم کردوو ئینجا هه موو به سوجه بردن بۆی بکه ون به پروودا}.
 هه موو ئه مانه بوونه وه ره کان دهیزانن، و به تابه تیش ئومه تی موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- که خوی گه وره
 ئه وه نده زانستی به ئه وان به خشیوو به هیچ ئومه تیکی تری نه به خشیوو، وپاشان ئادهم -علیه السلام- داوای لیپوردن
 ده کات وده فهرمویت: ئه مپرو پهره ردگارم توره بوونیک توره بووه، نه له مه و بهر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره
 ده بیئت، وپاشان باسی گونا هه کهی خوی ده کات، ئه وپش ئه وه یه خوی گه وره نه هی لیکرد که له داره که بخوات، خوی
 گه وره ده فهرمویت: {وَلَا تَقْرَبُوا هَذِهِ لَشَجَرَةً فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ} [الأعراف: 19]، واته: {ونزیکی ئه م دره خته
 مه بنه وه بۆ ئه وهی له سته مکاران نه ژمیردرین (بۆ ئه وهی نه بنه سته مکار)}، بۆیه سزا درا به درکردنی له به هه شته وه
 بۆ سه ر زه وی ئه مپش به هوی حیکمه تیکه وه که خودا ده یه ویت وپاش ئه وهی باسی گونا هه کهی ده کات، ده فهرمویت:
 (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وهی پینان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا
 وه هقم به سه ر که سه وه نییه)، وانا من ده مه ویت خۆم پرزگار بکه م وئهم قسه یه سی جار دووباره ده کاته وه،
 وده فهرمویت: پروون بۆ لای نوح -علیه السلام-، ونوح باوکی دووه می مرو فقا یه تیه، و خوی گه وره هه موو خه لکی سه ر
 زه وی له ناو برد به هوی ئه وهی په یامه کهی پیغه مبه ر نوحیان به درۆ خسته وه، خوی گه وره ده فهرمویت: {وَمَا آَمَنَ
 مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ} [هود: 40]، واته: {پروایان نه هینا (له گه له کهی نوح) مه گه ر خه لکیکی که م نه بیئت،} وهیچ نه وه یه ک
 نه مایه وه جگه له نه وه کانی نوح وئه وان هی له گه لیدا بوون، خه لکی ده چن بۆ لای نوح چونکه له ناره حه تی و ته نگانه دان
 و دین وپاسی نیعه ته کانی خودا ده کهن به سه ر نوحه وه، که ئه وه یه که م په یامبه ره خودا بۆ خه لکی سه ر زه وی نار دووه،
 خودا به به نده یه کی سوپاسگوزار ناوی بردوو، ونوحیش هه مان شیوهی ئادهم ده فهرمویت: ئه مپرو پهره ردگارم
 توره بوونیک توره بووه، نه له مه و بهر وا توره بووه ونه له مه ودوا وا توره ده بیئت، وپاشان باسی نزاکه ی له سه ر
 قه ومه کهی، که خوی له قورئانی پیرو زدا باسی کردوو: {وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي مَعَ الْكٰفِرِيْنَ
 دِيَارًا} [نوح: 26]، واته: {نوح فهرمووی: ئه ی پهره ردگار له سه ر زه وی هیچ که سیک له کافران (بیبا وه ران) مه هیله
 (له ناویان بده و تیا بچن)}، وله گه رانه وه یه کی تر دا باسی نزاکه ی ده کات بۆ کوره کهی، که خوی گه وره له قورئانی
 پیرو زدا باسی کردوو: {وَتَادَى نُوحٌ رَبُّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ بَنِيَّ مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ لِحَقٍّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ
 الْخٰكِمِيْنَ} (45) قَالَ يُنوحُ إِنَّهُ لَيَسِّرَ لِيْ مِنْ أَهْلِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صٰلِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِيْ مَا لِيْ بِسَلِّكَ بِهِ عَلٰمْ
 إِنِّيْ أَعْطٰكَ أَنْ تَكُوْنَ مِنْ الْجٰهِلِيْنَ} (46) [هود]، واته: {نوح هاواری کرده پهره ردگاری و فهرمووی: ئه ی
 پهره ردگارم، به راستی کوره کهم له کهس و کاری منه و بیگومان به لئینی تۆش پرسته وتۆش دادوه رترینی هه موو
 فهرمانه وایانی (45) (خوا) فهرمووی ئه ی نوح به راستی ئه و (کهنعان) له کهس و کاری تۆ نییه بیگومان ئه و (کوره)
 کرده وهی خراب وناپه سه ند بوو ئینجا که واته داوای شتیکم لئ مه که که زانیاریت ده رباره ی نییه به راستی من
 ئاموژگاریت ده کهم تا له نه فامان نه بیئت (46)}، بۆیه نوح باسی گونا هه که ده کات، به پیی ئه م فهرمووده یه له پرۆزی
 قیامه تدا بۆ به ریابوونی لیپرسینه وه؛ شه فاعه تکار کاتیک شه فاعه ته کهی قبول ده کریت ئه گه ر هیچ شتیگ (لیپره دا
 مه به ست گونا هیک یان هه له یه ک) نه بیئت له نیوان ئه و و ئه و زاته مه زنه ی داوا و تکا که ی لیپه کریت، وهه بوونی هه له
 و تاوان یان هه رشتیک له نیوان به نده و پهره ردگاری وا له به نده ده کات شه رم بکات له داوا کردن و شه فاعه ت کردن،
 و بۆیه نوح باسی تاوانه کهی ده کات وده فهرمویت: (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وهی
 پینان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا وه هقم به سه ر که سه وه نییه)، وده یاننیریت بۆ لای ئیبراهیم -صلی الله
 علیه وسلم-، بۆیه خه لکی دین بۆ لای وده لئین: تۆ خه لیلی خودایت له سه ر زه ویدا (خه لیل: واته ئه و په ری پله ی
 خۆشه و یست)، وپاسی سیفاته کانی ده کهن وداوای لیپه کهن شه فاعه تیان بۆ بکات لای پهره ردگاری، وئیبراهیم
 ده فهرمویت: ئه و سی درۆی کردوو، وده فهرمویت: (نه فسی، نه فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته به مانای ئه وهی
 پینان ده لیت: من خه می خۆمه له ترسی خودا وه هقم به سه ر که سه وه نییه)، ودرۆکان: ووتی من نه خۆشم له کاتیکدا
 نه خۆش بوو، وای ووت بۆ ئه وهی به رامبه ر قه ومه کهی بوه ستیته وه که بت وئه ستیره کانیان ده په رست. و دووه م

دانه‌یان: کاتیک پرسپاری لیکرا سه‌باره‌ت به‌وهی کئی بته‌کانی تیکداوه وله‌ناوی بردوون، ووتی: {قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا} [الأنبياء: 63]، واته: {نیراهیم} ووتی: نه‌خیر، به‌لکو ئه‌م بته‌گه‌وره‌یان ئه‌وهی کردووه، واتا بته‌گه‌وره ئه‌نجامی داوه له‌کاتیکدا نیراهیم خۆی بته‌کانی شکاند -علیه‌السلام- به‌لام وای ووت بو ئه‌وهی به‌رامبهر قه‌ومه‌که‌ی بوه‌ستینه‌وه که‌خهریکی بت‌پهرستن بوون. وستیهم: به‌پادشا کافره‌که‌ی ووت: ئه‌مه‌خوشکمه‌بو ئه‌وهی بیبارت‌زیت له‌شهری پادشاکه‌له‌کاتیکدا خیزانی بوو. ئه‌مانه‌له‌پرووکه‌شدا درۆن به‌لام له‌ناوه‌پرووکه‌دا وبه‌پیی لیکدانه‌وه‌درۆن؛ به‌لام به‌هۆی ئیمان و وه‌رع و شهرم کردنی له‌خودا بیانوو‌ی به‌م درۆبانه‌هینایه‌وه‌بو ئه‌وهی شه‌فاعه‌ت نه‌کات، وده‌فهرمویت: (نه‌فسی، نه‌فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته‌به‌مانای ئه‌وه‌ی پیمان ده‌لێت: من خه‌می خۆمه‌له‌ترسی خودا به‌هۆی گونا‌هه‌کانم وه‌ه‌قم به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌نبیه)، بچن بو‌لای یه‌کیکی تر، بچن بو‌لای موسا، وخه‌لکی دین بو‌لای موسا وباسی سی‌فاته‌کانی ده‌که‌ن که‌خوای گه‌وره‌پراسته‌وخۆ به‌بئ‌هیچ ناوه‌ندیک قسه‌ی له‌گه‌لدا کردووه وه‌لیبزاردووه‌وه‌کو پیغه‌مبهر بو‌گه‌یاندنی په‌یام و ته‌کانی خوای گه‌وره، وموسا -علیه‌السلام- باسی گونا‌هیک ده‌کات ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌که‌سیکی گوشت پیش ئه‌وه‌ی فه‌رمانی پی‌کریت به‌کوشتنی، ئه‌ویش کابرایه‌کی قیستی بوو که‌ناکوکی هه‌بوو له‌گه‌ل کابرایه‌کی نه‌وه‌ی ئیسرائیلدا (به‌نی ئیسرائیلدا)، وموسا له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیله (ئیسرائیل: ناوی پیغه‌مبهر یه‌عقوبه -علیه‌السلام-)، وکابرای قیستی سه‌ر به‌قه‌ومی فی‌رعونه، خوای گه‌وره‌ده‌فهرمویت: {فَقَالَ سَتَعُنَّةُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ عَلَيَّ مِنَ عَدُوِّهِ فَوَكَّرَهُ مُوسَى فَقَصَىٰ عَلَيَّهِ} [القصص: 15]، واته: {ئینجا ئه‌وه‌یان که‌له‌قه‌ومی خۆی بوو داوای یارمه‌تی لیکرد له‌دزی ئه‌وه‌ی که‌له‌قه‌ومی دوژمنه‌که‌ی بوو ئه‌مجا موساش مشتیک لیدا وئو (قیستی) ده‌ستبه‌جئ گوشت}، وه‌رمانی پینه‌کرا‌بوو که‌بیکوژیت وه‌هرچه‌نده‌مه‌به‌ستی کوشتنی نه‌بوو به‌لکو ته‌نها مه‌به‌ستی لیدانی بوو به‌لام ده‌ستبه‌جئ پاش لیدانه‌که‌مرد، بو‌یه‌پیغه‌مبهر موسا -علیه‌السلام- پیی وایه‌ئهم گونا‌هه وه‌وکاره‌بو ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ته‌ی قبول نه‌کریت چونکه‌ئو فه‌رمانی کوشتنی که‌سیکی پینه‌کرا‌بوو به‌لام کوشتی، وده‌فهرمویت: (نه‌فسی، نه‌فسی، فسی: خۆم، خۆم، خۆم. واته‌به‌مانای ئه‌وه‌ی پیمان ده‌لێت: من خه‌می خۆمه‌له‌ترسی خودا به‌هۆی گونا‌هه‌که‌مه‌وه‌وه‌ه‌قم به‌سه‌ر که‌سه‌وه‌نبیه)، بچن بو‌لای که‌سیکی تر، بچن بو‌لای عیسا، وخه‌لکی دین بو‌لای عیسا -علیه‌السلام- وباسی مینه‌تی خوای گه‌وره‌ده‌که‌ن به‌سه‌ر عیساوه‌پیی ده‌لێن تۆ (وشه‌ی خودایت که‌به‌هۆی وشه‌یه‌که‌وه‌تۆی دروست کرد له‌ناو سکی مه‌ریه‌مدا، ورۆحیکیت له‌لایه‌ن خوداوه)**، چونکه‌خودا به‌بئ‌باوک دروستیکرد، وعیسا -علیه‌السلام- باسی هیچ تاوانیک ناکات به‌لام خه‌لکه‌که‌ده‌نی‌ریت بو‌لای موحه‌مه‌د -صلی‌الله‌علیه‌وسلم-، وئهمیش شه‌ره‌فمه‌ندی ورێزلینانیک گه‌وره‌یه‌بو پیغه‌مبهرمان -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- چونکه‌چار پیغه‌مبهر بیانوو ده‌هیننه‌وه‌به‌هۆی ئه‌نجامدانی گونا‌هیک (یان هه‌له‌یه‌ک) وپیغه‌مبهریک تر هیچ هه‌له‌وگونا‌هیک باسنه‌کرد به‌لام پیی وایه‌که‌موحه‌مه‌د -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- له‌ئو باشته‌ره‌وه‌زلی زورتره‌بو‌یه‌خه‌لکه‌که‌بو‌لای ئو ده‌نی‌ریت. بو‌یه‌خه‌لکی دین بو‌لای پیغه‌مبهری خودا -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- وئهمیش قبولی ده‌کات، وسوجه‌ده‌بات له‌ژیر عه‌رشدا وخوای گه‌وره‌هیدایه‌تی ده‌دات بو‌ووتنی هه‌ندیک حه‌مد وسوپاسکردن وستایشکردنی خوای گه‌وره‌که‌هیچ که‌سیک به‌و شی‌وه‌یه‌هیدایه‌ت نه‌دراوه‌بو‌ووتنی ئو ستایشکردانه، وپاشان پیی ده‌ووتریت: سه‌رت به‌رز بکه‌ره‌وه، وبلێت ده‌بیستریت، وداوا بکه‌پیت ده‌به‌خشریت، وشه‌فاعه‌ت بکه‌شه‌فاعه‌ته‌که‌ت جیبه‌جئ ده‌کریت، وپیغه‌مبهر -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- له‌ویدا شه‌فاعه‌ت ده‌کات وده‌فهرمویت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار، ئومه‌ته‌که‌م ئومه‌ته‌که‌م، وخوای گه‌وره‌شه‌فاعه‌ته‌که‌ی قبول ده‌کات، وپیی ده‌فهرمویت: ئه‌وانه‌ی لی‌رسینه‌وه‌یان لی‌ناکریت له‌ئومه‌ته‌که‌ت له‌ده‌رگای پراسته‌وه‌بیانه‌به‌ره‌و به‌هه‌شت وئه‌وان هاوبه‌شی خه‌لکی تریشن له‌ده‌رگا‌کانی تری چوونه‌به‌هه‌شتدا. وئهمیش به‌لگه‌یه‌بو ئه‌وه‌ی که‌پیغه‌مبهرمان -صلی‌الله‌علیه‌وسلم- باشته‌رین پیغه‌مبهری خودایه، وباشته‌رین بوونه‌وره‌که‌خودا دروستی کردیت.* (رۆحیک ی بو‌ئاهم دروستکرد وکردی به‌به‌ریدا، وئانه‌پالی رۆح بو‌ناوی خودا بو‌رێزلینانه‌له‌ئاهم، نه‌ک له‌رۆحی خوای گه‌وره‌چوو بیته‌نیو لاشه‌ی ئاهمه‌وه‌ئه‌گه‌ر وا بوایه‌ده‌بوایه‌ئاهم نه‌مردایه، ئهمیش هه‌روه‌کو: وشه‌ی (ناقه‌الله) بو‌رێزلینانه‌له‌و وشته‌ره‌چونکه‌خودا پراسته‌خۆ به‌خشی به‌پیغه‌مبهر صالح -علیه‌السلام- بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی قه‌ومه‌که‌ی)،** (مه‌به‌ست له‌-کلمه‌الله- واتا وشه‌ی خودایه، و-روح‌الله- واتا رۆحیکه‌له‌لایه‌ن خوداوه، که‌خوای گه‌وره‌به‌وشه‌یه‌ک رۆحی دروستکرد له‌ناو سکی مه‌ریه‌مدا -علیها‌السلام-، بو‌یه‌وه‌کو رێزلینانیک بو‌نازناوی -کلمه‌الله‌و روح‌الله- ی پیغه‌مبهره‌وه‌وه‌ره‌وه‌کو مرۆفه‌کانی تره‌به‌لام به‌بئ‌باوک له‌(دایک بووه)

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

